

నిర్దనవురుషః

“ప్రౌద్ధన్నే స్నానం చేసి, కొంచెంసేపు పూజపునస్కారం చేసు కుంటానే” అంటే

“ఉద్యోగం సద్యోగం లేదు అందరి స్నానాలూ అయ్యాక పది గంటలకు ప్రశాంతంగా మీకు కావలసినంత సేపు పూజ చేసుకోండి” అంటుంది.

“కాళ్లు లాగుతున్నాయి పడతావు” అంటే

“ఏం పాటు పడుతున్నారని కాళ్లు లాగడం? కదలకుండా కాస్సేపు పడుకోండి. అవే తగ్గిపోతాయి పెద్దాడికి తలనెప్పిగా వుండటం కాస్సేపు వాడి దగ్గర కూర్చోని వస్తాను” అంటుంది.

“అరేయ్ తాతయ్యని ఏమీ అడక్కూడదు”

“ఎందుకని?”

“తాతయ్యకి ఉద్యోగం లేదు. ముసలాడై పోయాడని తాతయ్యని ఇంటికి వంపించేశారట. అందుకని జీతం రాదుట”

“అలాగా పాపం” మనవళ్లు అనుకుంటున్నారు.

తెలుగు లెక్కర్రోగా ఉద్యోగం నుండి రిటైరై ఆరు నెలలైంది. పెద్దబ్బాయి దగ్గర వుంటే సౌకర్యంగా వుంటుందని, పెద్దబ్బాయి దగ్గర ఉంటున్నాం నేను నా శ్రీమతి. చెరుకుగడలో రసం తీసేస్తే ఆ పీచు కట్టెలుకు బదులుగా వాడతారు. ధాన్యంవిడిపోయాక, అప్పటి వరకూ ధాన్యాన్ని మోసిన ఆధాన్యపు కంకులకు వున్న పైరు గడ్డి అయిపోతుంది. అయినా అది పశువులకు మేతగా పనికి వస్తుంది. కాని రిటైరయిన ప్రభుత్వోద్యోగికి విలువ వుండదు. కారణం, నామ మాత్రపు పెన్షను మాత్రమే వస్తుంది అతనికి. ఫెళఫెళలాడే నోట్ల కట్టలు తేలేడు మరి.

నేను ఆశించింది నా ప్రియమైన భార్యనుండి ప్రేమానురాగాలు, ఆప్యాయత- ఆదరణ. అసలు ఈ ముసలితనంలోనే మనిషికి శ్రీ ఆలంబన

కావాలి. కాని నెలకు పెద్దజీతం ఎప్పటిలాగాతేలేని నన్ను, ఒక అనామకుడిగా చూస్తూ నా పెద్దకొడుకుని ప్రముఖునిగా చూస్తున్న నా భార్యమన స్తత్వంచూస్తూ నా దుర్గతికి చింతిస్తున్నాను. "నిర్థన పురుషః శష్టసమానః అని చెప్పారు. డబ్బు లేకపోతే కట్టుకున్న భార్యకు కూడా లోకువే.

○ ○ ○

కిటికీలోంచి సూర్యకిరణాలు నాపై ప్రసరిస్తున్నాయి. "జానకి" పిలిచాను.

"ఏమిటి ప్రొద్దున్నే ఏమయిందీ? రాత్రి బాగానే వున్నాడుగా?" విసుక్కుంటూ వచ్చింది.

"నీకో శుభవార్త చెప్పనా?"

"ఆ ఏముందీ. రిటైరయిన వాళ్ళకి డి.ఎ. పెంచి వుంటారు" అదే చులకన అభిప్రాయం.

"కాదే పిచ్చిదానా. నేను ఒక ట్యూటోరియల్ కాలేజీలో ప్రెన్సిపాల్ గా చేరాను. నెలకు మూడు వేలు జీతం. ఈ రోజునుండే వెళ్ళాలి."

"అలాగా" ఆమె ముఖంలో చాన్నాళ్ళకు వెలుగు చూశాను. అది లక్ష్మి కళ వున్న వెలుగు!

పెద్దాడికన్నా నాకు ముందు స్నానం ఏర్పాటు చేసింది. మనవళ్ళు నా దగ్గరకు వచ్చారు "తాతయ్య ట్రైన్ కొని పెట్టమంటూ."

"జానకి ఆ రోజు రాత్రి నా కాళ్ళు పడుతుంది.

"జానీ ఆవే తగ్గిపోతాయిలే కాస్తేపు కదలకుండా పడుకుంటాను."

"చాల్లెండి చోద్యం, కాళ్ళు పట్టకుండా నెప్పులు తగ్గిపోతాయా—మీరు మరీనూ" అంది.

ఆమె మనస్తత్వానికి ఆశ్చర్యపోయాను.